

реконфігурації бізнес-процесів (реінжинірингу), а в повній реінтеграції основних елементів цілісних комплексів з виробництва продукції. Сама сутність антикризового управління, яка спрямована на забезпечення збереження суттєвих елементів системи як комплексу, що реалізує визначену суспільством функцію, стає у підґрунті формування цілеспрямованої системи визначення реінтеграційних аспектів в протилежність консервації системи, тобто витрачання резервів та зниження стійкості системи у довгостроковій перспективі.

Таким чином, умовах антикризового управління постає необхідність розробки та активного й комплексного застосування дієвого інструментарію реформування промислових підприємств, сутність якого полягає в формуванні адаптаційних процесів, спрямованих на активізацію внутрішніх можливостей, через суттєву зміну стратегії, реорганізацію та створення ефективної системи управління.

САБЛІН Д.О., магістр НТУ «ХП», м. Харків

ЕКОНОМІЧНИЙ ЗМІСТ І ОСНОВНІ НАПРЯМИ ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА

В результаті переходу до ринкової економіки, підприємства звільнилися від опіки з боку держави, але при цьому різко підвищилася їх відповідальність за економічні та фінансові результати діяльності. У зв'язку з цим, будь-яке підприємство має чітко визначати не лише свою спільну, але і фінансову стратегію.

На думку А. А. Томпсона, А. Дж. Стрикленд [1, стр. 44], стратегія являє собою сукупність всіх дій керуючих, що сприяють досягненню цілей організації; діюча стратегія компанії частково спланована і частково реагує на обставини, що змінюються. С.Д. Ілленкова [2, стор 74] визначає стратегію як процес прийняття рішень, взаємопов'язаний комплекс дій в ім'я зміцнення життєздатності та мощі підприємства по відношенню до його

конкурентів, детальний всебічний комплексний план досягнення поставлених цілей.

О. С. Виханський [3, стр. 88], і А. І. Наумов [4, стор 167] вважають, що стратегія - це довгостроковий якісно визначений напрямок розвитку організації, що стосується сфери, засобів і форми її діяльності, системи взаємин усередині організації, а також позиції організації в навколишньому середовищі, що приводить організацію до її цілей. Згідно з думкою Боумена К.М. під фінансовою стратегією розуміють план, генеральний курс суб'єктів управління по досягненню ними стратегічних цілей улюбій сфері діяльності.

Стратегічне управління виникло на основі розвитку методології стратегічного планування, яке складає його сутнісну основу. Важливу роль для цілей стратегічного управління грає диференціація видів стратегій розвитку підприємства по їх рівнях. В системі функціональних стратегій підприємства фінансова стратегія займає одне з провідних місць

Під фінансовою стратегією розуміють набір методів, за допомогою яких фінансова політика реалізовуватиметься підприємством на практиці і вважають, що політика є первинною по відношенню до стратегії. А. Н. Жилкіна [7, стор. 325] визначає фінансову стратегію як генеральний план дій із забезпечення підприємства грошовими коштами.

На думку И. А. Бланка [5, стор. 26, 27], фінансова стратегія є одним з найважливіших видів функціональної стратегії підприємства, що забезпечує усі основні напрями розвитку його фінансової діяльності і фінансових стосунків шляхом формування довгострокових фінансових цілей, вибору найбільш ефективних шляхів їх досягнення, адекватного коригування напрямів формування і використання фінансових ресурсів при зміні умов зовнішнього середовища. В. А. Слепов і Е.И.Громова [6, стор. 50].

Для будь-якого підприємства має велике значення розробка цінової політики, як складовій частині фінансової стратегії, оскільки від обраної

ними стратегії ціноутворення залежить успішне ведення їх комерційної діяльності в перспективі.

Стратегічний фінансовий аналіз - це процес вивчення впливу чинників зовнішнього і внутрішнього середовища на результативність здійснення фінансової діяльності підприємства з метою виявлення особливостей і можливих напрямів її розвитку в перспективному періоді.

Кінцевим продуктом стратегічного фінансового аналізу є модель стратегічної фінансової позиції підприємства.

Основним завданням процесу реалізації фінансової стратегії є створення на підприємстві необхідних передумов для здійснення фінансової підтримки його базової корпоративної стратегії і успішного досягнення кінцевої стратегічної мети його фінансового розвитку, що передбачається.

Важливість прогнозування фінансового стану пов'язана з тим, що без передбачення основних його показників підприємство не має змоги планувати розвиток своєї матеріально-технічної бази, розумно будувати свої господарські відносини з покупцями й постачальниками, банками та іншими партнерами.

Список літератури: 1. Томпсон А. А., Стрикленд А. Дж. Стратегический менеджмент. Искусство разработки и реализации стратегии / А. А. Томпсон, А. Дж. Стрикленд. - М: Банки и биржи, ЮНИТИ, 1998. - 576 с. 2. С. Д. Ильенкова, Л. М. Гохберг, С. Ю. Ягудин и др. Инновационный менеджмент /; Под ред. С. Д. Ильенковой. - М.: Банки и биржи, ЮНИТИ, 1997. - 327 с. 3. Виханский О. С. Стратегическое управление / О. С. Виханский. - М.: Гардарики, 2003. - 296 с. 4. Виханский О. С., Наумов А. И. Менеджмент: человек, стратегия, организация, процесс / О. С. Виханский, А. И. Наумов. - М.: «Фирма Гардагика», - 1996. - 416 с. 5. Жигалкина Н. В. Формирование финансовой политики организации собственного оборотного капитала / Н. В. Жигалкина // Финансовый вестник ВГАУ. - Воронеж, 2006. - Выпуск 16. - С. 106 - 109. 6. Фомин П. А. Стратегическое финансовое планирование хозяйствующего субъекта / П. А. Фомин // Финансы и кредит. - 2003. - ? 5. - С. 52 - 58. 7. Т.Г. Морозова -Прогнозирование и планирование в условиях рынка: Учебное пособие / ред.. - М.: ЮНИТИ, 1999. - 318 с. 8. Серебряков С. В.

Финансовая стратегия по территориальному признаку / С. В. Серебряков // Банковское дело. - 2001. - 3. - С. 2 - 6. **9.** Слепов В. А. Финансовая политика компании / В. А. Слепов // Финансы. - 2003. - 9. - С. 56 - 59. **10.** Слепов В. А., Громова Е. И. О взаимосвязи финансовой политики, стратегии и тактики / В. А. Слепов, Е. И. Громова // Финансы. - 2000. - ? 8. - С. 50 - 53. **11.** А. Н. Петров, Л. Г. Демидова, Г. А. Буренина и др. Стратегический менеджмент / А. Н. Петров, Л. Г. Демидова, Г. А. Буренина и др.; Под ред. А. Н. Петрова. - СПб: Питер, 2006. - 496 с.

СЛОБОДЯНИК Н.П., к.е.н., доц., **ТАБАЧНИКОВА Н.В.**, студент м. Вінниця, ВТЕІ КНТЕУ

ІННОВАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Всім відомо, що одним із вагомих інструментів економічного зростання є інновації. Незважаючи на позитивні зрушення в економіці України з упевненістю можна стверджувати про низький інноваційний потенціал вітчизняних промислових підприємств.

Проте, в останнє десятиріччя українська економіка знаходиться у якісно нових економічних, соціальних і політичних умовах, які багато в чому визначили її нинішній стан. Наукові організації, вчені та, з рештою, самі підприємці намагалися адаптуватися до нових умов. Така адаптація відбулася за відсутньої своєчасної реакції з боку держави, обґрунтованих стратегічних рішень, націлених на адекватну трансформацію науки і підвищення її ролі в забезпеченні інноваційного зростання економіки України. Зараз є необхідним використання світового досвіду державної підтримки інноваційних процесів.

На сьогодні досить багато керівників вітчизняних промислових підприємств й досі акцентують увагу саме на обсягах виробництва та збуту, маючи перевагу у вигляді дешевої робочої сили, сировини тощо, коли підприємства економічно розвинених країн світу давно усвідомили той факт, що саме інноваційність є найважливішим фактором, який забезпечує конкурентну перевагу підприємства в умовах зростання конкуренції. Тому